

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 19Ek/2274/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124403511
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124403511.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej: A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XX, XXX XX E. - F., práv. zast.: JUDr. Gabriela Jablonská, advokátka so sídlom kancelárie Letná 40, 040 01 Košice - Sever IČO: 17 080 223, proti povinnej: A. G. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, XXX XX E. - F., práv. zast.: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, so sídlom kancelárie Štúrova 20, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 514 892, o vymoženie nepeňažnej povinnosti, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Jozef Blaško, so sídlom exekútorského úradu Kpt. Nálepku č. 8, 071 01 Michalovce, sp. zn. 5EX 746/24, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/2274/2024 zo dňa 22. 05. 2025, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/2274/2024 zo dňa 22. 05. 2025 **z a m i e t a.**

II. Povinnej sa nárok na náhradu trov konania o sťažnosti oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/2274/2024 zo dňa 22. 05. 2025 **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/2274/2024 zo dňa 22. 05. 2025 vyššia súdna úradníčka vyhovel návrhu povinnej na zastavenie exekúcie a rozhodla tak, že: „I. Exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e. II. Oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania n e p r i z n á v a. III. Oprávnený j e p o v i n n ý nahradiť povinnému trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 163,68 Eur, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. IV. Oprávnený j e p o v i n n ý nahradiť súdному exekútorovi trovy exekučného konania vo výške 61,50 Eur, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.“ Svoje rozhodnutie odôvodnila skutočnosťou, že oprávnená sa domáhala vykonania exekúcie na podklade titulu - osvedčenia o dedičstve, vydaného JUDr. Jozefom Pavlíkom, notárom ako súdnym komisárom v Košiciach Rastislavova č. 5 zn. 28D 1020/97, Dnot 303/97 zo dňa 06. 04. 1998, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 22. 04. 1998. V predmetnom rozhodnutí je uvedené, že dedičia po poručiťovi, zomr. I. C., ku ktorým patrí oprávnený aj povinná, uzavreli o vypořádání dedičstva dohodu, na základe ktorej nehnuteľnosti zapísané v Okresnom úrade Košice II., odbor katastrálny na LV č. XXXXX pre k. ú. Košice - Západ ako parc. č. 4680/53 - zastavaná plocha vo výmere 373 m², vrátene rodinného domu postaveného na parcele č. 4680/53 s príslušenstvom nadobúda povinná. Oprávnená má podľa dohody doživotné a bezplatné právo v rodinnom dome a právo užívania nehnuteľnosti. Vyššia súdna úradníčka Ďalej poukázala na to, že účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nespĺnila. Základnou vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný titul bez ohľadu na jeho druh, je vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola

dobrovoľne splnená. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offa, a to tak z formálnej stránky ako aj zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Na poklade záverov uznesenia Najvyššieho súd SR sp. zn. 7 Cdo 501/2014 zo dňa 28. 04. 2014 následne vyššia súdna úradníčka konštatovala, že Uznesenie o dedičstve možno pokladať za exekučný titul len v prípade, kedy by bolo predmetom vyplatenie vzájomných dedičských podielov medzi dedičmi, náhradná pohľadávka vyplývajúca z vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo vymáhanie súdneho poplatku či náhrada výdavkov pre notára ako súdneho komisára. Predmetné osvedčenie o dedičstve, vydané JUDr. Jozefom Pavlíkom, notárom ako súdnym komisárom v Košiciach Rastislavova č. 5 zn. 28D 1020/97, Dnot 303/97 zo dňa 06. 04. 1998, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 22. 04. 1998, v bode V. zahŕňa dedičskú dohodu, na základe ktorej má oprávnený doživotné a bezplatné právo v rodinnom dome a právo užívania nehnuteľností, ktoré na základe rovnakého osvedčenia o dedičstve nadobudol povinný v celosti. Predmetné osvedčenie o dedičstve nezodpovedá požiadavkám, na základe ktorých by ho bolo možné považovať za spôsobilý exekučný titul, nakoľko je preukázané, že splnenie nepeňažnej povinnosti, ktorá bola predmetom oprávneným podaného návrhu na vykonanie exekúcie je povinnosť, ktorá vyplýva z dohody medzi dedičmi. Predložené osvedčenie o dedičstve tak nemožno vnímať ako legitímny podklad pre výkon exekúcie, a preto vyššia súdna úradníčka v súlade s § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, nakoľko je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať a v dôsledku neprípustnosti začatej exekúcie následne exekúciu zastavila.

2. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podala v zákonom stanovenej lehote oprávnená sťažnosť, ktorú odôvodnila tým, že exekučný súd exekúciu povolil, pretože povinnej podľa výroku v súdnom rozhodnutí vznikol záväzok zabezpečiť pre oprávnenú osobu doživotné a bezplatné právo v rodinnom dome a užívanie nehnuteľností (uvedených v osvedčení o dedičstve). Tomuto právu oprávnenej zodpovedá povinnosť povinnej zabezpečiť oprávnenej riadne užívanie nehnuteľností. Osvedčenie o dedičstve nie je určením či tu právo je alebo nie, ale je vysporiadaním majetku po poručiťelovi ku dňu jeho smrti. Jeho súčasťou vo výroku je spôsob vysporiadania náhrady za majetok patriaci za života poručiťela do majetku BSM. Keďže výrok rozhodnutia osvedčenia o dedičstve nebol v rozpore so zákonom, stal sa tak vykonateľným exekučným titulom uvedeným vo všetkých výrokoch rozhodnutia. Nejde o neurčitú povinnosť, nakoľko vysporiadaniu predchádzala dohoda dedičov, z ktorej z výroku rozhodnutia vyplýva právo pre oprávnenú a povinnosť pre povinnú. Preto toto osvedčenie o dedičstve už nemôže zmeniť ani súd, a tento nárok sa stal pre neplnenie vymáhateľným ako súčasť náhradovej pohľadávky vyporiadania majetku patriaceho do BSM. Oprávnená má za to, že tu neexistujú iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu tak, ako ti uvádza exekučný súd.

3. Povinná sa k podanej sťažnosti nevyjadrila.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

10. Po preskúmaní sťažnosťou napadnutého uznesenia musí sťažnostný súd konštatovať jeho vecnú správnosť, a teda že vyššia súdna úradníčka dostatočne a správne zistila skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobila aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnila. Treba zdôrazniť, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010).

11. Na podporu správnosti uznesenia vyššej súdnej úradníčky sťažnostný súd vychádzajúc z podanej sťažnosti dopĺňa, že z obsahu súdneho spisu nepovažoval za sporné, že návrhom na vykonanie exekúcie doručeným exekučnému súdu dňa 21. 10. 2024 sa oprávnená voči povinnej domáhala vymoženía nepeňažnej povinnosti na podklade exekučného titulu – osvedčenia o dedičstve vydaného JUDr. Jozefom Pavlíkom, notárom ako súdnym komisárom v Košiciach pod sp. zn. 28D 1020/97, Dnot 303/97 zo dňa 06. 04. 1998, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 22. 04. 1998 (ďalej len „exekučný titul“). Oprávnená návrh na vykonanie exekúcie podala opierajúc sa o dohodu uvedenú na strane 3. predloženého osvedčenia o dedičstve v znení: „Manželka poručiteľa A. B. C., J. K., má podľa dohody doživotné a bezplatné právo v rodinnom dome a právo užívania nehnuteľností.“ a odôvodnila ho tým, že v konaní o dedičstve č. 28D 1020/97, Dnot 303/97 po poručiteľovi I. C. bolo dedičkami – A. H., A. K. a A. C. dohodnuté, že A. B. C., ako manželka poručiteľa má právo doživotného a bezplatného práva v rodinnom dome a práva užívania nehnuteľností vedené na LV č. XXXXX k.ú.: E.. Toto právo bolo v odôvodnení rozhodnutí, najmä v uznesení Okresného súdu Košice II č.k. 41C/78/2007 zo dňa 25. 03. 2009, v uznesení Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co/343/2009 zo dňa 12. 10. 2009, v rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 12C/146/2006, v uznesení Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/79/2013, interpretované tak, že oprávnenej vzniklo podľa Dohody obsiahnutej v Osvedčení o dedičstve osobné právo a povinnej osobný záväzok umožniť oprávnenej doživotné a bezplatné právo v rodinnom dome a právo užívania nehnuteľností, pričom povinná je povinná tento svoj osobný záväzok splniť, a to aj v tom prípade, že by s predmetnými nehnuteľnosťami akýmkoľvek spôsobom nakladala. Táto dohoda nezanikne ani predajom nehnuteľností. Povinná so svojim manželom predmetné nehnuteľnosti predala A. C. L. a tento zrušil oprávnenej trvalý pobyt podľa § 7 ods. 1 písm. f/ z.č. 253/1998 Z.z. Aj napriek tomu, že bol majiteľ domu v konaní o vypratanie bytu č. 27C/10/2017 vedenom na Okresnom súde Košice II, neúspešný a súd mu žalobu o vypratanie nehnuteľností, zamietol. Povinná nič proti zrušeniu trvalého pobytu nenamietala. Dokonca v tomto dome vykonáva so svojim manželom rekonštrukčné práce, a tým bráni oprávnenej v riadnom užívaní hygienických miestností a vyžaduje, aby vystažovala svoje veci z domu a na čas rekonštrukcie tento dom opustila. Oprávnená povinnej oznámila, že sa z bytu nevystažuje, ale na čas rekonštrukcie žiada, aby jej poskytli nejakú izbu (napr. nad garážou), veci zatiaľ v dome premiestnili a jej umožnili riadne užívanie príslušenstva k tejto izbe (WC a kúpeľku). Na tento návrh, povinná odmieta pristúpiť. Z uvedeného dôvodu aj druhá dedička poslala povinnej list s tým, aby zabezpečila oprávnenej do konca jej života riadne užívanie nehnuteľnosti. Preto ak odmietne zabezpečiť oprávnenej osobe riadne bývanie v tomto dome počas stavebnému úradu neohlásenej stavebnej rekonštrukcie bude oprávnená iniciovať exekučné konanie s cieľom splnenia vykonateľného

záväzku, doživotne a bezplatne užívať nehnuteľnosti, t.j. umožniť jej užívanie WC a kúpeľne v dome, ktoré už rekonštrukciou prebehli, a aj kuchyne s prívodom vody.

12. Napadnutým uznesením vyššia súdna úradníčka exekúciu na návrh povinnej zastavila, keď konštatovala, že oprávnenou predložené osvedčenie o dedičstve nepredstavuje spôsobilý exekučný titul pre výkon exekúcie, s ktorým právnym posúdením oprávnená v rámci podanej sťažnosti nesúhlasila.

13. V prvom rade sťažnostný súd považuje za potrebné uviesť, že vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nezakladá prekážku „res iudicata“ pre rozhodnutie exekučného súdu o zastavení exekúcie v neskoršom štádiu exekučného konania. Aj z ustálenej rozhodovacej praxe vyplýva, že udelením poverenia na vykonanie exekúcie sa síce potvrdzuje zákonnosť vedenia exekúcie, to ale neznamená, že by v niektorej z ďalších fáz exekúcie nemohol dôjsť exekučný súd k opačnému záveru (k uvedenému napr. porovnaj Uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo 34/2013). Inak povedané, exekučnému súdu napriek vydanému povereniu na vykonanie exekúcie nič nebránilo v tom opätovne na návrh povinnej na zastavenie exekúcie preskúmať podmienky, za ktorých predmetná exekúcia prebieha.

14. K samotnému meritu sťažnosti, teda k otázke spôsobilosti predloženého osvedčenia o dedičstve byť exekučným titulom, súd prvej inštancie opätovne zdôrazňuje, že súdna prax sa zhoduje v názore, že dedičské rozhodnutie je spôsobilým exekučným titulom len v troch prípadoch, a to 1/ pre pohľadávku medzi dedičmi na vzájomné vyplatenie dedičských podielov, 2/ pre náhradovú pohľadávku z vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov a 3/ pre súdny poplatok a odmenu za náhradu výdavkov súdneho komisára, pričom vykonateľnosť rozhodnutia o dedičstve predpokladá, aby vo vzťahu medzi dedičmi, prípadne aj ďalšími účastníkmi konania o dedičstve, bola v spojitosti s meritórnym rozhodnutím judikovaná povinnosť na plnenie. Z uvedeného tak vyplýva, že dedičské rozhodnutie je v zásade exekučným titulom len pre vymoženie peňažnej pohľadávky, ktorá vznikla v priamej súvislosti s vysporiadaním dedičstva po poručiťovi, teda v priamej súvislosti s predmetom dedičského konania, pričom predmet dedičského konania vyplýva z právnej úpravy Občianskeho zákonníka (§ 460 - § 487) a Civilného mimosporového poriadku (§ 158 - § 219), resp. do 30. 06. 2016 Občianskeho súdneho poriadku (§ 175a - § 175z). Uvedené tiež znamená, že dedičia môžu v rámci dedičského konania pred notárom uzavrieť aj akúkoľvek inú dohodu (napr. dohodu o tom, že dlhy poručiťľa vyplatí len jeden z dedičov, dohodu o zriadení vecného bremena k nehnuteľnosti, atď.), neznamená to však, že táto dohoda bude priamo vykonateľná bez potreby ďalšieho súdneho rozhodnutia. V praxi to bude teda znamenať, že pokiaľ dôjde k porušeniu takejto inej dohody medzi dedičmi, dotknutý dedič musí svoje práva hájiť prostredníctvom civilnej žaloby, pričom exekučným titulom sa stane až rozhodnutie o tejto žalobe.

15. Sumarizujúc vyššie uvedené tak súd prvej inštancie uvádza, že rozhodne nepopiera existenciu dohody o doživotnom a bezplatnom užívaní nehnuteľnosti, od ktorej oprávnená odvodzuje svoj nárok v predmetnej exekúcii, avšak túto dohodu nemožno zaradiť ani pod jednu z vyššie uvedených kategórií pohľadávok, ktoré môžu byť predmetom exekúcie na podklade rozhodnutia o dedičstve. Táto dohoda má totiž povahu samostatného právneho úkonu – záväzkovo-právneho úkonu medzi oprávnenou a povinnou, ktorý právny úkon však nesúvisí priamo s predmetom dedičského konania, pričom ak povinná právo oprávnenej na bezplatné a doživotné užívanie dotknutej nehnuteľnosti nerešpektuje, je na oprávnenej, aby sa ochrany svojho práva domáhala súdnou cestou prostredníctvom civilnej žaloby (prípadne iným návrhom) na príslušnom všeobecnom súde. Ochrany svojho práva v rámci exekúcie sa však nemôže domáhať priamo na podklade osvedčenia o dedičstve.

16. Práve v úzkej súvislosti s vyššie uvedeným súd prvej inštancie poukazuje i na ďalšiu skutočnosť, ktorá bráni vykonaniu exekúcie, a to že v prípade predloženého exekučného titulu absentuje jeho materiálna vykonateľnosť. V tomto smere treba doplniť, že v zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať len na základe vykonateľného rozhodnutia, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok, pričom oprávnená takýto exekučný titul nepredložila tak, ako už konštatovala vyššia súdna úradníčka v napadnutom uznesení. K náležitostiam exekučného titulu sťažnostný súd dáva do pozornosti rozhodnutie bývalého Najvyššieho súdu ČSSR týkajúce sa súdneho výkonu rozhodnutia (v zásade aplikovateľné aj na exekúciu podľa Exekučného poriadku) publikované pod R 21/1981 Zbierky rozhodnutí a stanovísk, z ktorého vyplýva, že: „Rozhodnutie musí vždy obsahovať presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práv a povinností k plneniu, ako i presný rozsah a obsah plnenia. Pokiaľ by bol nesprávne nariadený výkon rozhodnutia i pri

nedostatku týchto náležitostí, musel by byť potom v každom ďalšom štádiu konania i bez návrhu zastavený.“ (porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 03. 2011, sp. zn. 5Cdo 7/2010) Právna teória i súdna prax sa tak zhodujú v tom, že predpokladom pre nariadenie súdneho výkonu rozhodnutia je vedľa náležitostí návrhu aj vykonateľné rozhodnutie ako podklad tohto výkonu, t.j. listina vydaná k tomu oprávneným orgánom, ktorá má potrebnú formu a obsah, a ktorá ukladá určitému subjektu povinnosť niečo plniť. Nevyhnutným predpokladom pre nariadenie exekúcie je ďalej, aby práva a im zodpovedajúce povinnosti boli vo vykonávanom rozhodnutí alebo inom titule určené presným, určitým a predovšetkým nepochybným spôsobom. Práve obsah rozhodnutia súd, prípadne správny orgán alebo iný orgán, vyslovuje vo výroku rozhodnutia a len tento výrok je záväzný. Požiadavka na určitosť a presnosť výroku exekučného titulu je odôvodnená aj tým, aby bolo možné posúdiť či a kedy došlo k splneniu uloženej povinnosti. Treba pripustiť, že v prípade nepresných, neurčitých alebo nezrozumiteľných výrokov je možné tieto vady odstrániť výkladom s prihliadnutím k povahe uloženej povinnosti, k odôvodneniu exekučného titulu alebo k spôsobu vykonania exekúcie. Nepripustným pre exekučný súd však je, aby výrok exekučného titulu akokoľvek dopĺňal či opravoval. Exekučný súd je totiž výrokom vykonateľného exekučného titulu viazaný. V tomto smere sa tak hovorí o formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, pričom práve v súvislosti s otázkou materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu si je potrebné uvedomiť, že nie každé formálne vykonateľné súdne rozhodnutie, možno vykonať aj v zmysle Exekučného poriadku.

17. Vychádzajúc z uvedeného, ako už súd prvej inštancie uviedol vyššie, v prípade predloženého exekučného titulu absentuje práve jeho materiálna vykonateľnosť, pretože toto rozhodnutie, v súvislosti s právom oprávnenej užívať dotknutú nehnuteľnosť, neukladá povinnej žiadnu povinnosť. Uvedený záver podporuje aj skutočnosť, že i v samotnom návrhu na vykonanie exekúcie oprávnená neuviedla konkrétny výrok exekučného titulu, ktorý sa má vykonať, teda konkrétnu povinnosť, ktorú má povinná plniť, ale popísala len skutkové okolnosti, za ktorých došlo k vydaniu osvedčenia o dedičstve a následne malo dôjsť k porušeniu jej práva užívať dotknutú nehnuteľnosť, pričom tieto skutkové okolnosti boli nie vhodne prevzaté i do poverenia na vykonanie exekúcie. Čo je však povinnosťou povinnej z predloženého osvedčenia o dedičstve jasne a zrozumiteľne nevyplýva, pričom túto povinnosť povinnej nemôže formulovať ani oprávnená, ani exekučný súd a ani súdny exekútor, ale musí ju formulovať práve súd (orgán) vydávajúci exekučný titul. Všeobecne deklarované právo oprávnenej bez vyjadrenia povinnosti povinnej tak jednoducho nie je spôsobilé byť predmetom exekúcie.

18. V ostatnom rozsahu, čo sa týka výrokov II., III. a IV. napadnutého uznesenia o trovách exekúcie, oprávnená nič konkrétne nevytýkala, pričom súd prvej inštancie súčasne tieto výroky vyhodnotil ako vecne správne.

19. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie sťažnosť oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/2274/2024 zo dňa 22. 05. 2025 vyhodnotil ako nedôvodnú, keď má za to, že oprávnená do konania nepredložila spôsobilý exekučný titul, a preto sťažnosť oprávnenej v celom rozsahu zamietol.

20. O trovách sťažnostného konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť oprávnenej zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti by sťažnostný súd priznal povinnej ako úspešnej strane. Nakoľko však z exekučného spisu vyplýva, že povinnej žiadne trovy v súvislosti s konaním o sťažnosti oprávnenej nevznikli (k sťažnosti sa nevyjadrila), súd v súlade s princípom uvedeným v článku 17 CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodol tak, že povinnej náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).